

.c. พระธรรมเนหะมีย์

1 ถ้อยคำของเนหะมีย์บุตรฮาคาเลียห์ ความว่า

ในเดือนคิสเลฟ ปีที่ 20 เมื่อข้าพเจ้าอยู่ที่ป้อมสุสา
2 ฐานานีพี่น้องคนหนึ่งจากยูดาห์มาเยี่ยมข้าพเจ้าพร้อมกับคนอื่นๆ
ข้าพเจ้าจึงซักถามพวกเขาเกี่ยวกับเยรูซาเล็มและชาว
ยิวที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นจากการเป็นเชลย

3 เขาตอบว่า

“ ผู้ที่เหลืออยู่ซึ่งรอดพ้นจากการเป็นเชลยกลับไปยังแคว้นเดิมมีความทุ
กข์และความอับศำใหญ่หลวง กำแพงเยรูซาเล็มก็ปรักหักพังอยู่
ประตูเมืองก็ถูกไฟเผาไปแล้ว”

4 เมื่อข้าพเจ้าได้ยินเช่นนี้ก็นั่งลงร้องไห้ ข้าพเจ้าโศกเศร้า
ไม่ยอมรับประทานอาหารใช้เวลาอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์อยู่หลาย
ยวัน

.c. คำอธิษฐานของเนหะมีย์

5 แล้วข้าพเจ้าอธิษฐานว่า

“ ข้าแต่ อ ง ค์พระ ผู้ ปั้น จ้า+พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ทรงเป็นพระเจ้ายิ่งใหญ่และน่า

เกรงขาม

ผู้รักษาพันธสัญญาแห่งความรักต่อบรรดาผู้ที่รักและเชื่อฟังพระบัญชา

6 ข อ

ทรงเจียรพระกรรมและทอดพระเนตรดูผู้ทาสทูลอธิษฐานต่อเบื้องพระ
พักตร์พระองค์

ทั้งวันทั้งคืน เพื่อประชากรอิสราเอลผู้รับใช้ของพระองค์
ข้าพระองค์ขอสารภาพ

ความบาปที่เราชาวอิสราเอล
รวมทั้งข้าพระองค์และตระกูลของข้าพระองค์ได้กระทำ
การละเมิดต่อพระองค์ 7 เราได้ประพฤติดัวเลวทรา

มิได้เชื่อฟังพระบัญชากฎเกณฑ์
และบทบัญญัติ ซึ่งพระองค์ประทานแก่โมเสสผู้รับใช้ของพระองค์

8

โปรดทรงระลึกถึงพระบัญชาที่ทรงให้ไว้ต่อโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์
ว่า ‘ ห า ก

เจ้าทั้งหลายไม่สัตย์ซื่อ เราจะกระจายเจ้าไปตามชนชาติต่างๆ
9 แต่หากเจ้าหันกลับมา

หาเราและเชื่อฟังคำสั่งของเรา
ถึงแม้เจ้าจะตกเป็นเชลยในแดนไกลสุดขอบฟ้า เราก็
จะรวบรวมเจ้าทั้งหลายกลับสู่สถานที่นี้ซึ่งเราได้เลือกเป็นที่สถาปนาน
า ม ข อ ง เ ร า ’

10

ข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นผู้รับใช้และเป็นประชากรซึ่งพระองค์ทรงไถ่
ไว้โดย

เดชานุภาพและพระหัตถ์อันเกรียงไกร
11 ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดสดับฟังคำ
อธิษฐานของผู้ทาสนี้และบรรดาผู้ทาสซึ่งชื่นชมในการยำเกรงพระนา
มของพระองค์

โปรดประทานความสำเร็จแก่ผู้ทาสของพระองค์ในการเข้าเฝ้ากษัตริ
ย์วันนี้ ขอให้

เป็นที่โปรดปรานของชายผู้นี้

ข้าพเจ้านั้นเป็นผู้เชื่องจอกเสวยของกษัตริย์

ค.อารทาเซอร์ซีสส่งเนหะมีย์ไปเยรูซาเล็ม

2 ในเดือนนิसान ปีที่ 20 แห่งรัชกาลอารทาเซอร์ซีส

ขณะที่ข้าพเจ้ากำลังถวายเป็นเครื่องบูชาแด่กษัตริย์

ก่อนหน้าข้าพเจ้าไม่เคยเสerahอมองเวลาอยู่หน้าที่ประทับ 2 กษัตริย์จึงตรัส

ถามว่า “ทำไมเจ้าจึงหันหน้าตาเสerahอมองนัก ในเมื่อไม่ได้เจ็บป่วยอะไร?

คงไม่มีอะไรนอก จากมีความทุกข์อยู่ในใจ”

ข้าพเจ้ารู้สึกตกใจกลัวอย่างมาก 3 แต่ก็ทูลว่า “ขอทรงพระเจริญ
ข้าพระบาทอดเสerahอมองมิได้เนื่องจากเมืองที่ฝังศพบรรพบุรุษของข้าพระบาท
ตกอยู่ในสภาพปรักหักพัง ประตูเมืองก็ถูกไฟเผาไหม้ ด ว า ย ”

4 กษัตริย์ตรัสว่า “เจ้าต้องการสิ่งใด?”

ข้าพเจ้าจึงอธิษฐานต่อพระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ 5 แล้วทูลกษัตริย์ว่า

“หากฝ่าพระบาทจะทรงโปรด

หากผู้ทาสของพระองค์เป็นที่ชอบพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์

ขอส่งข้าพระบาทไปยังเมืองในยูดาห์ที่ฝังบรรพบุรุษของข้าพระบาท

เพื่อสร้างที่นั่นขึ้นใหม่เถิด”

6 ขณะนั้นพระราชินีประทับอยู่ด้วย กษัตริย์ตรัสถามข้าพเจ้าว่า

“เจ้าจะไปนานแค่ไหน น ? เมื่อใดเจ้าจะกลับมา?”

เป็นอันว่ากษัตริย์ทรงโปรดอนุญาต ข้าพเจ้าจึงกำหนดเวลาออกเดินทาง

7 ข้าพเจ้ากราบทูลด้วยว่า “หากทรงโปรด

ขอประทานพระราชสาส์นให้ข้าพระบาทนำไปถึงบรรดาผู้ว่าการมณฑล

มณฑล อีกลฟากแม่น้ำยูเฟรติส เพื่ออนุญาตให้ข้าพระบาทผ่านเขต

แดนตลอดทางไปสู่ยูดาห์เถิด

8 พร้อมทั้งโปรดมีพระราชสาส์นไปยังอาสาฟผู้ดูแลป่าไม้หลวง

ให้ออมนุมัติซุงสำหรับคานประตูป้อมใกล้พระวิหารสำหรับกำแพงเมือง

และสำหรับที่พักซึ่งข้าพระบาทจะอาศัยด้วยเถิด”

แล้วกษัตริย์ทรงอนุมัติตามคำทูลขอ

เพราะพระหัตถ์อันเปี่ยมด้วยพระคุณของพระเจ้าอยู่เหนือข้าพเจ้า
9 ข้าพเจ้าจึงไปพบบรรดาผู้ว่ากรแว่นแคว้นต่างๆ ณ อีกลฟาภแม่ข่ายเฟรติส
และมอบพระราชสาส์นให้กษัตริย์ได้ส่งนายทหารและกองทหารม้าคอยคุ้มกัน
ข้าพเจ้าด้วย

10 เมื่อสันบาลัทชาวโฮโรนาอิม และโทปีอาห์ชาวอัมโมน
ข้าราชการคนหนึ่งได้ยินเรื่องนี้
ก็ไม่พอใจที่มีคนมาสนับสนุนสวัสดิภาพของชนอิสราเอล

.c. เนหะมีย์สำรวจกำแพง

11 สามวันหลังจากที่มาถึงเยรูซาเล็มแล้ว
12 ข้าพเจ้าออกไปในเวลากลางคืน เอาคนไปด้วยเพียงสองสามคน
ข้าพเจ้าไม่ได้บอกใครเลยเกี่ยวกับแผนการสำหรับเยรูซาเล็มซึ่งพระเจ้าทรง
ดลใจข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขี่ลา ส่วนคนอื่นๆ เดินไป

13 เร ำ อ อ ก ไ ป ท ำ ง ป ระตุหุบเขำ ตรงไปยังบ่อน้ำหมาใน¹
ประตูทองขะ ตรวจสอบกำแพงเยรูซาเล็มซึ่งปรักหักพังและประตูที่ถูกเผา
14 จากนั้นเราไปถึงประตูน้ำพุและถึงสระหลวง

แต่ลาของข้าพเจ้าผ่านช่องปรักหักพังไม่ได้

15 ข้าพเจ้าจึงขึ้นไปบนหุบเขาตอนกลางคืนสำรวจกำแพง
แล้วย้อนกลับเข้าสู่ประตูหุบเขาดังเดิม

16 บรรดาข้าราชการไม่ทราบที่ข้าพเจ้าไปที่ไหนหรือทำอะไร
เพราะข้าพเจ้ายังไม่ได้บอกโครงการที่คิดไว้แก่ใครเลย ไม่ว่าชาวยิว
ปุโรหิต ขุนนาง ข้าราชการหรือคนอื่นๆ ซึ่งจะทำงาน

17 แล้วข้าพเจ้าบอกพวกเขาว่า

“ ท่านก็เห็นแล้วว่าเราทุกข์ใจด้วยเรื่องใด เยรูซาเล็ม ปรักหักพัง
ประตูเมืองก็ถูกไฟเผา ให้เรามาช่วยกันสร้างกำแพงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่
เราจะได้ไม่ต้องอับอายขายหน้าอีกต่อไป”

¹ 2:13 * หรือ งู, หรือ มะเตื่อ

18แล้วข้าพเจ้าเล่าให้พวกเขาฟังที่พระหัตถ์แห่งพระคุณของพระเจ้าอยู่เหนือ
อข้าพเจ้า และกษัตริย์ตรัสอะไรกับข้าพเจ้าบ้าง เขาทั้งหลายกล่าวว่า
“ เราเริ่มงานปฏิสังขรณ์นี้เกิด” ฉะนั้นพวกเขาจึงเริ่มงานกัน
19แต่เมื่อสันบาลัทชาวไฮโรนาอิมกับโทบีอาห์ข้าราชการ ชาวอัมโมน
และเกเซม ชาวอาหรับได้ยินเรื่องนี้ ก็เยาะเย้ยสบประมาทว่า “ พวก
เจ้ากำลังทำอะไร? จะกบฏต่อกษัตริย์หรือ?” 20ข้าพเจ้าจึงตอบพวกเขาว่า
“ พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์จะทรงช่วยให้เราทำสำเร็จ
เราผู้รับใช้ของพระองค์จะเริ่มงานก่อสร้าง
ส่วนท่านไม่มีสิทธิ์มีส่วนใดๆในเยรูซาเล็มหรือในเรื่องนี้”

.c. ผู้สร้างกำแพงเมือง

3 มหาปุโรหิตเอลียาซิบและปุโรหิตอื่นๆ จึงลงมือซ่อมสร้างประตูแกะ
ทำพิธีถวาย และติดตั้งประตูเข้าที่ ซ่อมไปจนถึงหอคอยหนึ่งร้อย
ซึ่งพวกเขาทำพิธีถวาย และซ่อมไปจนถึงหอคอยฮานันเอล
2ชาวเมืองเยรีโคสร้างส่วนถัดไป และศักเกอร์บุตรอิมรี ซ่อมส่วนถัดไป

3 บุตรทั้งหลายของหัสเสนาอาห์ซ่อมแซม ประตูปลา เขาวางไม้คาน
ติดประตู สลัก และดาล

4เมเรโมทบุตรอูรียาห์บุตรของฮักโคสซ่อมช่วงถัดไป เมซูลลามบุตร
เบเรคิยาห์บุตรของเมเซซาเบลซ่อมแซมช่วงถัดจากเขา
และศาโดกบุตรบาอานาซ่อมแซมช่วงถัดไป 5ถัดไปได้แก่ชาวเมืองเทโคอา
แต่บรรดา ขุนนาง ของเขาไม่ยอมทำงานตามคำสั่งของผู้ดูแล²

² 3:5 * หรือ เจ้านา ย ข อ ง เ ข า , หรือ ผู้ปกครอง

6 ประตุนาฮานาห์³ซอมแซมโดยโยยาดา
บุตรปาสาห์กับเมซูลามบุตรเบโสไดอาห์ เขาวางคานติดตั้งประตู
สลักและดาด 7 ถัดไปคือเมลาติยาห์จากกิเบโอนกับยาโดนจากเมโรโนท
คนจากกิเบโอนและมิสปาห์ ซึ่งผู้ว่าการ ณ
อีกฟากแม่น้ำยูเฟรติสมอบหมายมา
8 อัสซีเอลบุตรฮารายาห์ซึ่งเป็นช่างทองซอมแซมส่วนถัดไป
ถัดจากนั้นคือฮานันยาห์ผู้ปรุงน้ำหอม
พวกเขาซอมแซมเยรูซาเล็มไปถึงกำแพงกว้าง 9 เเรไฟยาห์บุตรเฮอร์ผู้ดูแล
เยรูซาเล็มครึ่งหนึ่งซอมแซมส่วนถัดไป
10 ถัดไปเยดาياهوบุตรฮารัมฟซอมตรงข้ามบ้านเขา
ถัดไปคือฮัททชบุตรฮาซบเนยาห์
11 มัลคิยาห์บุตรฮาริมกับหัสชูบุตรปาทัทโมอับซอมแซมอีกช่วงหนึ่งพร้อม
ทั้งหอคอยเตาผิง 12 ซัลลุมบุตรฮัลโลเฮชกับบุตรสาวซอมแซมส่วนถัดไป
เขาเป็นผู้ดูแลเยรูซาเล็มอีกครึ่งหนึ่ง
13 ฮานูนกับชาวศาโนอาห์ซอมแซมประตูหุบเขา ติดตั้งประตู
สลักและดาดเข้าที่ และซอมกำแพงยาว 1,000 ศ อ ก ⁴
ไปจนถึงประตูกองขยะ
14 ประตูกองขยะซอมโดยมัลคิยาห์บุตรเรคาบผู้ดูแลเขตเบธฮัคเคเรม
เขาซอมแซม ติดตั้งประตู สลักและดาด
15 ซัลลุมบุตรโคลโฮเซห์ผู้ดูแลเขตมิสปาห์ ซอมแซมประตูน้ำพุ
ติดหลังคา ติดประตู สลักและดาด
และซอมกำแพงจากสระซีโลอัมข้างอุทยานหลวง
ถึงชั้นบันไดจากเมืองดาวิด
16 ถัดจากเขาคือเนหะมีย์บุตรอัสบุกผู้ดูแลเขตเบธซุร์ครึ่งหนึ่ง
สร้างไปจนถึงจุดตรงข้ามสุสานของดาวิดไปถึงอ่างเก็บน้ำ และโรงทหาร

³ 3:6 * หรือ เกา

⁴ 3:13 * ป ร ะ ม า ณ 450 เ ม ต ร

17 ถัดไปเป็นกลุ่มคนเลวีในอาณัติของเรอูบามบุตรบานีข้างๆ
คือฮาซาบิยาห์ผู้ดูแลเขตเคอีลาห์ครึ่งหนึ่ง ซึ่งซ่อมแซมส่วนในเขตของเขา
18 ถัดมาคือพี่น้องร่วมวงศ์ของเขา นำโดยบิบนุย⁵บุตรเฮนาดัดผู้ดูแลเขตเคอี
ลาห์อีกครึ่งหนึ่ง 19 ถัดจากเขาคือเอเซอร์บุตรเยชูอาผู้ดูแลเขตมิสปาห์
ซ่อมอีกส่วนจากตรงข้ามทางที่จะไปคลังอาวุธจนถึงมุกำแพง
20 ถัดมาคือบารุคบุตรคับบัย ได้ซ่อมแซมอย่างแข็งขันจากมุกำแพง ไปถึงท
ทางเข้าบ้านเอลียาซิมมหาปุโรหิต 21 เมเรโมบุตรอูริยาห์บุตรของฮัคโคส
ซ่อมกำแพงจากทางเข้าบ้านเอลียาซิมถึงริมสุดบ้าน
22 ถัดมาซ่อมแซมโดยบรรดาปุโรหิตจากภูมิภาครอบๆ
23 ถัดขึ้นไปเบนยามิน หัสซุบซ่อมส่วนหน้าบ้านเขา
ถัดจากนั้นอาซาริยาห์บุตรมาอาเสอาห์ บุตรของอานานิยาห์ ซ่อมส่วน
ที่อยู่ข้างบ้านเขา 24 ถัดไปคือบิบนุยบุตรเฮนาดัด
ซ่อมอีกส่วนหนึ่งจากบ้านของอาซาริยาห์จนถึงมุกำแพง
25 ปาลาลบุตรอูซัยรับช่วงงานจากตรงข้ามมุกำแพงและหอคอยซึ่งยื่นจาก
ตำหนักบนนิใกล้ลานทหารรักษาพระองค์ ถัดไปคือเปดายาห์บุตรปาโรช
26 และผู้ช่วยงานในพระวิหารซึ่งอาศัยอยู่บนภูเขาโอเฟล
ซ่อมกำแพงไปจนถึงจุดตรงข้ามประตูน้ำไปทางตะวันออกและหอคอยที่ยื่น
ออกไป 27 ถัดมาคือชาวเทโคอาซึ่งซ่อมกำแพงตรงข้ามห
อคอยใหญ่ที่ยื่นออกไปจนถึงกำแพงโอเฟล

28 บรรดาปุโรหิตซ่อมกำแพงเหนือประตูม้า
แต่ละคนซ่อมส่วนที่อยู่หน้าบ้านของตน 29 ถัด
จากนั้นศาโดกบุตรอิมเมอร์ซ่อมส่วนที่ตรงข้ามบ้านของเขา
ถัดไปคือเซไมยาห์บุตรเซคานิยาห์ยามประตูตะวันออก
30 ถัดจากเขาคือฮานันยาห์บุตรเซเลมียาห์ ฮานูนบุตรคนที่หกของศาลาฟ
ถัดไปเมซูลลามบุตรเบเรคิยาห์ซ่อมแซมส่วนที่ตรงข้ามที่พักของเขา

⁵ 3:18 * หรือ บัฟวัย

31 ถัดไปมัลลียาห์ช่างทองซ่อมแซมไปจนถึงเรือนผู้ช่วยงานในพระวิหารและ
เรือนพ่อค้า ตรงข้าม ประตูตรวจตราแล้วไปถึงห้องชั้นบนที่มม
32 ช่างทองและพ่อค้าอื่นๆ ซ่อมส่วนจากห้องชั้นบนที่มมถึงประตูแกะ

c. สันบาลัทและโทบีอาห์ขัดขวางงาน

4

สันบาลัทโมโหโกรธายิ่งนักเมื่อได้ยินว่าเรากำลังสร้างกำแพงขึ้นให้
มู เขาสบประมาทชาวยิว

2 ถากถางเราต่อหน้าเพื่อนพ้องและกองทัพสะมาเรียว่า

“ เจ้ายิวระจอกงอกร้อยพวกนี้กำลังทำอะไรอยู่? จะซ่อมกำแพงหรือ?

จะถวายเป็นเครื่องบูชาหรือ? จะสร้างเสร็จใน วันเดียวหรือ?

จะเอาหินใหม่ดำจากกองขยะกลับมาใช้อีกได้หรือ?

3 โทบีอาห์ชาวอัมโมนซึ่งอยู่ข้างๆ เขาเอ่ยขึ้นว่า

“ กำแพงที่พวกเขา กำลังสร้างนั้นให้สุนัขจิ้งจอกแค่ตัวเดียวปีนขึ้น

มันก็จะพังครืนลงมาแล้ว”

4 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย โปรดสดับฟัง

เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายถูกเย้ยหยัน

ขอให้คำสบประมาทของเขาย้อนตกใส่ศีรษะของเขาเอง

ขอให้เขาตกเป็นเหยื่อ ปล้นสะดมในแดนเชลย

5 ขออย่าทรงกลบบังความผิดของเขา

หรือลบล้างบาปของเขาพ้นจากพระเนตร

เพราะเขาสบประมาทหยามน้ำหน้าบรรดาผู้สร้างกำแพง

6 ในที่สุดกำแพงก็เสร็จถึงครึ่งหนึ่งของความสูงเดิม

เพราะประชาชนทำงานอย่างสุดใจ

7 แต่เมื่อสันบาลัท และโทบีอาห์ กับชาวอาหรับ ชาวอัมโมน

และชาวอัชโดด ได้ยินว่างานคืบหน้าไป

และช่องโหว่ในกำแพงได้รับการซ่อมแซมก็โกรธจัด

8 เขาทั้งหลายคบคิดกันจะยกพวกมาสู้กับเยรูซาเล็มเพื่อก่อความวุ่นวาย

9 แต่เราอธิษฐานต่อพระเจ้าของเรา

และตั้งยามดูแลตลอดวันตลอดคืนเพื่อรับมือกับการคุกคาม

10 ขณะเดียวกัน ประชาชนในยูดาห์ก็กล่าวว่า “ คนงานหมดแรงแล้ว

และมีซากปรักหักพังมากมายจนเราไม่อาจสร้างกำแพงขึ้นใหม่ได้”

11 ศัตรูของเราก็กล่าวว่า

“ เราจะไปอยู่ในหม่พวกเขาโดยเขาไม่ทันรู้ตัวหรือเห็นเรา เราจะฆ่าเขา

และงานจะได้ยุติลง”

12 และชาวยิวที่อาศัยอยู่ใกล้ๆ มาบอกเรากว่าสิบครั้งว่า

“ ไม่ว่าพวกท่านจะหันไปทางไหน พวกเขาก็จะโจมตีเรา”

13 เหตุฉะนั้น

ข้าพเจ้าจึงวางทหารยามจากแต่ละครอบครัวที่หลังโคนกำแพงตรงช่องโหว่

ถือดาบ หอก ธนู ไว้ 14 หลังจากดูแลตรวจตราแล้ว

ข้าพเจ้ายืนขึ้นก็กล่าวกับพวกขุนนาง ข้าราชการและประชากรอื่นๆ ว่า

“ อย่างกลัวพวกนั้น

จงระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของผู้ทรงยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม

จงต่อสู้เพื่อพี่น้อง บุตรชาย บุตรหญิง ภรรยา และบ้านของท่านเถิด”

15 เมื่อศัตรูของเราได้ข่าวว่าเรารู้แผนการของเขา

และรู้ว่าพระเจ้าทรงขัดขวางเขาแล้ว

เราทั้งหมดก็กลับมาทำงานของตนที่กำแพงต่อ

16 นับตั้งแต่วันนั้น คนของเราคนหนึ่งทำงาน อีกคนหนึ่งถือหอก โล่

ธนู ดาบ

พวกนายทหารยืนคุ้มกันอยู่หลังประชากรยูดาห์ 17 ซึ่งก่อกำแพงอยู่

ค น ง า น ข น วัสดุมือหนึ่งทำงานอีกมือหนึ่งถืออาวุธ

18 ช่วงก่อสร้างสัปดาห์ดาบอยู่ข้างตัวขณะทำงาน

ส่วนคนเป่าเขาสัตว์อยู่ข้างข้าพเจ้า

19 ข้าพเจ้าจึงกล่าวกับพวกขุนนาง ข้าราชการ และประชาชนอื่นๆ ว่า
“ งานขยายออกไปมาก
และพวกเราก็อยู่แยกห่างจากกันไปตลอดแนวกำแพง
20 ถ้าได้ยินเสียงเป่าเขาให้รีบมารวมตัวกัน
พระเจ้าของเราจะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา”
21 เราจึงทำงานต่อตั้งแต่รุ่งสางจนค่ำ
โดยมีคนครึ่งหนึ่งถือหอกเป็นยามคอยระวังภัย
22 ครั้งนั้นข้าพเจ้าบอกกับประชาชนว่า
“ ให้ทุกคนกับผู้ช่วยของเขามาค้างคืนในเยรูซาเล็ม
เพื่อจะได้เฝ้ายามตอนกลางคืน และทำงานตอนกลางวัน”
23 ไม่ว่าข้าพเจ้าหรือพี่น้อง คนของข้าพเจ้า หรือยามที่อยู่กับข้าพเจ้า
ไม่ถอดเสื้อผ้าเลย
ไม่เว้นแม้เวลาไปเอาน้ำ⁶ และทุกคนมีอาวุธติดตัวอยู่ตลอดเวลา

.c.เนหะมีย์ช่วยเหลือผู้ยากไร้

5 ครั้งนั้น
มีหลายคนพร้อมกับภรรยา มาร้องกล่าวโทษเรื่องพี่น้องชาวยิวของตนอย่างเ
อียดถึง 2 บางคนกล่าวว่า “ ครอบครัวของเรามีกันหลายคน
เราต้องขวนขวายหาอาหารเพื่อเลี้ยงชีพ
3 บ้างก็กล่าวว่า “ เราต้องจำนองบ้าน ที่นา สวนองุ่น
เพื่อแลกเมล็ดข้าวในช่วงกันดารอาหาร
4 ในขณะที่บางคนกล่าวว่า
“ เราต้องกู้ยืมเงินเพื่อเสียภาษีที่นาและสวนองุ่นให้กษัตริย์
5 เราก็เป็นพี่น้องร่วมสายเลือดกับเพื่อนร่วมชาติของเรา ลูกๆ
ของเราก็เหมือนกับลูกๆของเขานั้นแหละ แต่เราต้องให้ลูกเป็นทาส

⁶ 4:23 * ความหมายภาษาฮีบรูไม่ชัดเจน

ลูกสาวบางคนกลายเป็นทาสไปโดยที่เราหมดทางไถ่ตัวคืนมา
เพราะเรือกสวนไรรักษาของเราตกเป็นของคน อื่นแล้ว”

6 ข้าพเจ้าโกรธมากที่ได้ยินเช่นนี้ 7หลังจากใคร่ครวญเรื่องนี้ในใจ

ข้าพเจ้าก็เอ่ยปาก กล่าวโทษบรรดาขุนนางและข้าราชการว่า

“ พวกท่านกดขี่ขูดเลือดฟืน้องร่วมชาติแท้ๆ

ข้าพเจ้าจึงเรียกประชุมใหญ่เพื่อจัดการกับคนกลุ่มนี้

8ข้าพเจ้าพูดกับพวกเขาว่า “ เราต้องทำทุกวิถีทาง

เพื่อไถ่ฟืน้องชาวยิวของเราที่ถูกขายให้คนต่างชาติ

แต่นี้พวกท่านกลับขายฟืน้องของตัวเอง

เพียงเพื่อเขาจะได้ถูกขายกลับมาให้พวกเรา คนเหล่านั้นก็นิ่งอั้นพูดไม่ออก

9 ข้าพเจ้าจึงส่ายสไปว่า “ ที่พวกท่านทำอยู่นี้ไม่ถูกต้อง

ไม่ควรหรือที่ท่านจะดำเนิน

ด้วยความยำเกรงพระเจ้าจะได้ไม่เป็นที่ตำหนิติเตียนของศัตรูต่างชาติ?10

ข้าพเจ้ากับฟืน้อง และคนของข้าพเจ้าก็ให้คนยืมเงิน ยืมข้าว

จงเลิกการให้ยืมแบบเรียกของมัดจำอย่างนี้เถิด 11จงคืนที่นา สวนองุ่น

สวนมะกอกเทศ และบ้านแก่เขาเสียทันที

กับทั้งของมัดจำและดอกเบียที่ท่านเก็บไม่ว่าจะเป็นเงิน ข้าว เหล้าองุ่นใหม่

และน้ำมัน”

12 เขาทั้งหลายตอบว่า

“ เราจะคืนให้และจะไม่เรียกร้องสิ่งใดจากพวกเขาอีก

เราจะทำตามที่ท่านบอก”

ข้าพเจ้าจึงเรียกบรรดาปุโรหิตมาและให้ขุนนางและข้าราชการเหล่า

นี้สาบานว่าจะทำ ตามที่สัญญาไว้

13แล้วข้าพเจ้าสะบัดชายเสื้อคลุมของข้าพเจ้าลั่นวาจาว่า

“ ใครไม่รักษาคำสัญญานี้

ขอให้พระเจ้าสลัดบ้านและทรัพย์สินของเขาออกไปอย่างนี้

ให้เขาถูกสลัดออกและหมดเนื้อหมดตัว”

แล้วชุมนุมชนทั้งหมดขานรับว่า “ อาเมน
และสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าของ+ คนทั้งหลายก็ทำตามที่สัญญาไว้
14 ยิ่งไปกว่านั้น ตลอด 12 ปีที่ข้าพเจ้าเป็นผู้ว่าการแห่งยูดาห์
นับตั้งแต่ปีที่ 20 ถึงปีที่ 32 แห่งรัชกาลอารทาเซอร์ซีส
ตัวข้าพเจ้าหรือพี่น้องไม่ได้รับอาหารส่วนของผู้ว่าการเลย
15 ผู้ว่าการคนอื่นๆ ก่อนหน้าข้าพเจ้าเบียดเบียนประชาชนเรียกกรองเอาเงิน
40 เซล 7 นอกเหนือจากอาหาร และเหล้าองุ่น
ลูกน้องของเขาก็วางอำนาจเหนือประชาชน ส่วน ข้าพเจ้ายำเกรงพระเจ้า
ไม่ประพฤติตัวเช่นนั้น 16 ข้าพเจ้าทุ่มเทให้กับงานสร้างกำแพง
คนทั้งหมดของข้าพเจ้าก็มาชุมนุมกันอยู่ที่นั่นเพื่องาน
เราไม่ได้คิดหาจับจองที่ดิน
17 ยิ่งกว่านั้นมีคนยิวและเจ้าหน้าที่รวม 150 คน
ร่วมโต๊ะกับข้าพเจ้าเป็นประจำ นอกเหนือจากคนชาติต่างๆ
โดยรอบซึ่งมาหาเรา 18 แต่ละวันต้องจัดเตรียมวัวผู้ 1 ตัว แกะอ้วน 6 ตัว
เปิดไก่ให้ข้าพเจ้า และทุกสัปดาห์มีเหล้าองุ่นทุกชนิดจำนวนมาก
แต่ข้าพเจ้าก็ไม่ ยอมเรียกกรองอาหารส่วนของผู้ว่าการจากประชาชน
เพราะพวกเขาเองก็เดือดร้อนอยู่แล้ว
19 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ด้วยความโปรดปรานในสิ่งทั้งปวงที่ข้าพระองค์ไ
ด้กระทำเพื่อประชากรเหล่านี้

.c. ศัตรูยังขัดขวางไม่เลิก

6 เมื่อสันบาลัท โทบีอาห์ เกเซม ชาวอาหรับ และศัตรูอื่นๆ ของเรา
ได้ข่าวว่าเราสร้างกำแพงเกือบเสร็จแล้ว ไม่มีช่องโหว่ใดๆ
เหลืออยู่แม้ว่าเรายังไม่ได้ติดตั้งประตู

⁷ 5:15 * หรือ ประมาณ 0.5 กิโลกรัม

2 สันบาลลัทท์กับเกเซมก็ส่งจดหมายมาถึงข้าพเจ้าความว่า

“ ขอเชิญท่านให้มาพบกับพวกเรา ณ
หมู่บ้านแห่งหนึ่งในเขตที่ราบโอโน”

แต่ข้าพเจ้าไหวทันว่าพวกเขากำลังคบคิดกันจะกำจัดข้าพเจ้า
3 จึงส่งคนไปให้คำตอบแก่พวกเขาว่า “ ข้าพเจ้ากำลังทำงานใหญ่
ควรหรือที่จะทิ้งงานมาหาพวกท่าน?”

4 เขาส่งข้อความอย่างเดียวกันมาถึงสี่ครั้ง

และแต่ละครั้งข้าพเจ้าก็ตอบกลับไปด้วยใจความเดิม

5

ครั้งที่ห้าคนรับใช้ของสันบาลลัทท์ถือจดหมายเปิดผนึกมามอบให้ข้าพเจ้า
6 มีข้อความว่า

“ชาติต่างๆ ลือกันและเกเซมก็บอกว่าเป็นความจริง
คือท่านกับชาวยิวกำลัง

วางแผนกบฏ ฉะนั้น ท่านจึงก่อกำเริบ
ทั้งลือกันว่าท่านจะเป็นกษัตริย์ของคนเหล่านี้
นั้น

7 ท่านถึงกับแต่งตั้งผู้เผยพระวจนะให้ประกาศเรื่องของท่านที่เยรูซาเล็มว่า

‘ มี

กษัตริย์อยู่ในยูดาห์ รายงานเรื่องนี้จะนำขึ้นทูลกษัตริย์ ฉะนั้น
เรามาหารื้อตกลองกัน
ดีกว่า”

8 คำตอบจากข้าพเจ้าคือ

“ เรื่องที่ท่านกล่าวมาทั้งหมดไม่มีมูลความจริงเลย
ท่านคิดกูขึ้นมาจากทั้งนั้น”

9 พวกเขาพยายามข่มขวัญเราให้ใจเสียคิดว่า

“ มือของพวกเขาจะได้อ่อนแรงเกินไปที่จะทำงาน งานจะได้ไม่สำเร็จ

แต่ข้าพเจ้าอธิษฐานว่า

“ บัดนี้ขอทรงเสริมกำลังให้มือของข้าพระองค์ด้วยเถิด”

10 วันหนึ่ง ข้าพเจ้าไปที่บ้านของเซไมยาห์ บุตรเดโลยาห์

บุตรของเมเหทาเบล เขาเก็บตัวอยู่ในบ้าน เขากล่าวว่า

“ ให้เราไปพบกันที่พระนิเวศของพระเจ้าในพระวิหาร และ
ลั่นดาลประตูเสีย เพราะตอนกลางคืนพวกเขาจะบุกมาฆ่าท่าน”

11 แต่ข้าพเจ้าตอบว่า “ คนอย่างข้าพเจ้ามีหรือจะหนี?

คนอย่างข้าพเจ้าหรือจะหนีเข้าไปในพระวิหารเอาชีวิตรอด?

ข้าพเจ้าไม่ไป” 12ข้าพเจ้าตระหนักว่าพระเจ้ามิได้ส่งเขามา

แต่เขาทำที่เผยพระวจนะล่อข้าพเจ้าเพราะโทบิอาห์กับสันบาลัถจ้างเขา13

ให้มาข่มขู่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้ทำบาปโดยหนีเข้าไปในพระวิหาร

พวกเขาจะได้ปรักปรำให้ร้ายข้าพเจ้า 14ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์

ขอทรงจดจำการกระทำของโทบิอาห์กับสันบาลัถ

และทรงจดจำผู้เผยพระวจนะหญิงโนอัดติยาห์กับผู้เผยพระวจนะอื่นๆ

ทั้งปวง ที่พยายามจะให้ข้าพเจ้าเสียกำลังใจ

.c.สร้างกำแพงเสร็จ

15 ในที่สุดกำแพงก็เสร็จในวันที่ยี่สิบห้า เดือนเอลูล ใช้เวลาเพียง 52 วัน

16เมื่อบรรดาศัตรูของเราได้ยินเช่นนี้ ชนชาติโดยรอบก็กลัวและเสียขวัญ

เพราะตระหนักว่างานนี้สำเร็จลงด้วยความช่วยเหลือจากพระเจ้าของเรา

17 ในช่วงนั้น มีจดหมายโต้ตอบไปมาหลายฉบับ

ระหว่างโทบิอาห์กับขุนนางบางคนของยูดาห์

18หลายคนในยูดาห์ร่วมสัตย์สาบานกับเขา เพราะพ่อตาของเขาคือ

เซคานิยาห์บุตรอาราห์

เยโฮฮันันบุตรชายของเขาก็แต่งงานกับบุตรสาวของเมซูลลาม

บุตรเบเรคิยาห์ 19มีหน้าซ้ำ

พวกเขาพรวดพราดให้ข้าพเจ้าฟังถึงคุณงามความดีของโทบิอาห์

แล้วนำถ้อยคำของข้าพเจ้าไปบอกโทบีอาห์
เขาส่งจดหมายหลายฉบับมาชมขวัณข้าพเจ้า

7 หลังจากที่ก่อสร้างเสร็จแล้ว เราก็ติดตั้งประตู
และแต่งตั้งนายประตู คณะนักร้องและคนเลวี
2ข้าพเจ้ามอบหมายให้ฮานานีพี่น้องของข้าพเจ้าดูแลเยรูซาเล็ม
และฮานันยาห์เป็นผู้บัญชาการป้อม เพราะเขาเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต
ยำเกรงพระเจ้ามากกว่าคนอื่น ๆ 3ข้าพเจ้ากำชับพวกเขาว่า
“ อย่าเปิดประตูเยรูซาเล็มจนกว่าแดดจะร้อน
และขณะที่ยามเฝ้าประตูประจำการอยู่ให้ปิดประตูล้นดาล
ทั้งให้แต่งตั้งผู้พำนักอยู่ในเยรูซาเล็มเป็นยามดูแลประจำที่ตั้งของตน
บ้างก็ดูแลบริเวณใกล้บ้าน”

.c. รายชื่อเชลยที่กลับมา

4 กรุงเยรูซาเล็มนั้นใหญ่กว้างขวาง แต่จำนวนประชากรน้อย
บ้านเรือนก็ยังไม่ได้สร้างขึ้นใหม่ 5ดังนั้น
พระเจ้าจึงทรงดลใจข้าพเจ้าให้เรียกชุมนุมขุนนางเจ้าหน้าที่แห่งเมืองนั้นพร
้อมทั้งราษฎรทั่วไปให้มาลงทะเบียนตามวงศ์ตระกูล
ข้าพเจ้าพบบันทึกลำดับวงศ์ของบรรดาผู้ที่กลับมายังยูดาห์ก่อนหน้านี้
ซึ่งมีใจความว่า

6 “ ต่อไปนี้

คือชาวมณฑลซึ่งกลับมาหลังจากที่ถูกเนบูกัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่ง
บาบิโลนกวาดต้อนไปเป็นเชลย (พวกเขากลับสู่เยรูซาเล็ม
และยูดาห์ทุกคนกลับไป

ยังเมืองของตนเอง 7โดยมากับเศรุบบาเบล เยชูอา เนหะมีย์
อาซาริยาห์ ราอามิยาห์ นาหะมานี โมรเดคัย บิลชาน มิสเปเรท บิกวัย
เนฮูมและบาอานาห์)

ทะเบียนประชากรอิสราเอล ได้แก่

8วงศ์วานของปาโรช	2,172 ค น	
9ของเซฟาเทียห์	372 ค น	
10ของอาราห์	652 ค น	
11ของปาห์ทโมอับ (ทางสายเยชูอาและโยอาบ)		2,818
ค น		
12ข อ ง เ อ ล ำ ม		1,254 ค น
13ของศัทธุ	845 ค น	
14ของศัคคัย	760 ค น	
15ของบินนุย	648 ค น	
16ของเบบัย	628 ค น	
17ของอัสกาด	2,322 ค น	
18ข อ ง อ ำ โดนี่คัม	667 ค น	
19ของบิกวัย	2,067 ค น	
20ของอาตืน	655 ค น	
21ของอาเทอร์ (ทางสายเฮเซศียาห์)	98 ค น	
22ของฮาซุม	328 ค น	
23ข อ ง เ บ ไซ	324 ค น	
24ของฮาริฟ	112 ค น	
25ของกิเบโอน	95 ค น	
26ชาวเบธเลเฮมและเนโทฟาห์	188 ค น	
27ช ำ ว อ ำ น ำ โ ท ท		128 ค น
28ชาวเบธอัสมาเวท	42 ค น	
29ชาวศิริยาทเยอาริม เคฟีราห์ และเบเอโรท		743 ค น
30ชาวรามาห์ และเกบา	621 ค น	
31ชาวมิคมาซ	122 ค น	

32	ชาวเบธเอลและอัย	123 ค น
33	ชาวเนโบอีกพวก	52 ค น
34	ชาวเอลามอีกพวก	1,254 ค น
35	ชาวฮาริม	320 ค น
36	ชาวเยรีโค	345 ค น
37	ชาวโลด ฮาดิต และโอโน	721 ค น
38	เสนาอาห์	3,930 ค น
39	ปุโรหิตที่กลับมาได้แก่ วงศ์วานของเยดาياهو (ทางสายเยชูอา)	
	973 ค น	
40	ของอิมเมอร์	1,052 ค น
41	ของปาซเซอร์	1,247 ค น
42	ของฮาริม	1,017 ค น
43	คนเลวี คือ	
	วงศ์วานของเยชูอา (ทางสายคัตมีเอล จากสายโฮดาร์ياهو)	
	74 ค น	
44	คณะนักร้อง ได้แก่	
	วงศ์วานของอาสาฟ	148 ค น
45	ยามพระวิหาร ได้แก่	
	วงศ์วานของซัลลุม อาเทอร์ ทัลโมน อักคอบ ฮาทิทา และโซบัย	138 ค น
46	ผู้ช่วยงานในพระวิหาร ได้แก่	
	วงศ์วานของคีหะ ฮาสูฟา ทับบาโอท	
47	เ คโรส ลีอา ปาดอน	
48	เลบานา ฮากาบา ซัลมัย	
49	ฮานัน กิดเดล กาฮาร์	
50	เรอาياهو เรซัน เนโคดา	
51	กัสซัม อูสซา ปาเสอาห์	
52	เบสัย เมอูนิม เนฟัสลิม	

53บัคบุค ฮาคูฟา ฮารฮูร์
54บัสลุต เมหิดา ฮารซา
55บารโคส ลีเสรา เทมาห์
56เนซียาห์ และฮาทีฟา

57 วงศ์วานข้าราชการบริพารของโซโลมอน ได้แก่

วงศ์วานของโสทัย โสเฟเรท เปรีดา
58ยาอาลา ดารโคน กิดเดล
59เซฟาதியาห์ ฮัททิล โปเคเรทหัสเซบาอิม และอาโมน

60 ผู้ช่วยงานในพระวิหารและวงศ์วานข้าราชการบริพารของโซโลมอน
รวมทั้งสิ้น 392 คน

61ในครั้งนั้น มีอีกกลุ่มหนึ่งจากเมืองต่างๆ ดังนี้
เทลเมลาห์ เทลหารซา เศรูป อัลดอน และอิมเมอร์
แต่พวกเขาไม่มีหลักฐานแสดงการสืบเชื้อสายจากอิสราเอล

62ได้แก่ วงศ์วานของเดไลยาห์ โทบีอาห์ และเนโคดา รวม
642 คน

63 แล ะ จากพวกปุโรหิต ได้แก่วงศ์วานของโฮบายาห์ ฮักโคส
และบารซิลลัย (ซึ่งแต่งงานกับธิดาของบารซิลลัยแห่ง
กิเลอาดและได้ชื่อตามนั้น)

64 พวกเขาหาหลักฐานวงศ์ตระกูลไม่พบจึงไม่ถือว่าเป็นพวก
ปุโรหิต เนื่องจากไม่สะอาด 65ฉะนั้นผู้ว่าการสั่งห้าม
มิให้พวกเขารับประทานอาหารบริสุทธิ์ที่สุด จนกว่าจะได้รับ
คำตอบทงอุริมและทุมมิมเสียก่อน

66 ชุมชนทั้งหมดมี 42,360 คน 67 และมีทาสชายหญิง 7,337 คน และคณะนักร้องชายหญิง 245 คน 68 มีม้า 736 ตัว ล่อ 245 ตัว⁸ 69 อูฐ 435 ตัว และลา 6,720 ตัว

70 ผู้นำตระกูลบางคนร่วมถวายเพื่องานนี้

ผู้ว่าการมอบทองคำราว 1,000

ดาร์ค⁹ ซ่าม 50 ใบ เครื่องแต่งกายสำหรับปุโรหิต 530 ชุด

71 ผู้นำตระกูลบางคน

มอบทองคำราว 20,000 ดาร์ค¹⁰ เงินราว 2,200

มินา¹¹ ให้คลังสำหรับงานนี้ 72 ส่วน

ประชาชนมอบทองคำราว 20,000 ดาร์ค เงิน 2,000 มินา¹² และเครื่องแต่งกาย

ปุโรหิต 67 ชุด

73 ปุโรหิต คนเลวี ยามพระวิหาร คณะนักร้อง

ผู้ช่วยงานในพระวิหาร ประชากร

บางคน และชนอิสราเอลที่เหลือตั้งถิ่นฐานในเมืองของตน

.c. เอสราอ่านบทบัญญัติ

ครั้นเดือนเจ็ด และชนอิสราเอลได้ตั้งถิ่นฐานในเมืองของตนแล้ว

8 ประชากรทั้งปวงพร้อมใจกันมาชุมนุมที่ลานตรงหน้าประตูน้ำ พวกเขาขอให้เอสรา

⁸ 7:68 * ต้นฉบับฮีบรูส่วนใหญ่ไม่มีข้อนี้

⁹ 7:70 * ป ร ะ ม า ณ 8.5 กิโลกรัม

¹⁰ 7:71 * ป ร ะ ม า ณ 170 กิโลกรัม

¹¹ 7:71 ** ป ร ะ ม า ณ 1.2 เมตรกตัน

¹² 7:72 * ป ร ะ ม า ณ 1.1 เมตรกตัน

ธรรมาจารย์นำบทบัญญัติของโมเสสซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+ประธานแกอิสรา
เอ ล อ อ ก ม า

2 ฉะนั้น ในวันที่หนึ่งเดือนเจ็ด

ปุโรหิตเอสราจึงนำม้วนบทบัญญัติมาต่อหน้าชุมชน
ซึ่งมีทั้งชายหญิงและทุกคนที่ฟังความเข้าใจได้

3เอสราอ่านเสียงดังตั้งแต่เช้าตรู่จนถึงเที่ยง

หน้าลานตรงหน้าประตูน้ำต่อหน้าที่ประชุมชายหญิงและคนทั้งหลายที่เข้าใจ
ความ ประชากรทั้งปวงตั้งใจฟังบทบัญญัติ

4 ธรรมาจารย์เอสรายืนอยู่บนเวทีซึ่งยกพื้นสูงที่สร้างขึ้นเพื่อโอกาสนี้
ผู้ที่อยู่ข้างขวามือของเอสรา ได้แก่ มัททีธียาห์ เซมา อาไนยาห์ อูริยาห์
ฮิลศียาห์และมาอาเสอาห์ทางซ้าย ได้แก่ เปดายาห์ มิชาเอล มัลศียาห์
ฮาซุม ฮัซบัดดานาห์ เศคาริยาห์ และเมซูลลาม

5 เอสราเปิดหนังสือ คนทั้งปวงสามารถเห็นท่าน

เพราะท่านยืนอยู่เหนือพวกเขา และขณะท่านคลี่หนังสือม้วนออก
ประชากรทั้งปวงก็ยืนขึ้น

6เอสราสรรเสริญองค์พระ ผู้ เป็น เจ้า+พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่และประชากร
ทั้งปวงชูมือขึ้นขานรับว่า “ อ อ เ ม น ! อ อ เ ม น ! ”

จากนั้นเขาทั้งหลายก็หมอบกราบชนหน้าลงกับพื้นนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า
า +

7 คนเลวี ได้แก่ เยชูอา บานี เซเรบิยาห์ ยามิน อักคอบ ซับเบธัย

โฮตียาห์ มาอาเสอาห์ เคลีทา อาซาริยาห์ โยซาบัด ฮานัน

และเปโลยาห์ สอนบทบัญญัติแก่ประชาชน ขณะพวกเขาอยู่นอยู่ที่นั่น

8เขาทั้งหลายอ่านจากหนังสือบทบัญญัติของพระเจ้าแปล

ความและอธิบายความหมายเพื่อประชาชนจะได้เข้าใจสิ่งที่อ่าน

9 คนทั้งปวงก็รำไห้เมื่อได้ยินเนื้อความในบทบัญญัติ เนหะมีย์ผู้ว่าการ

ปุโรหิตเอสรา ผู้เป็นธรรมาจารย์ และคนเลวีซึ่งกำลังสอนประชาชน

จึงกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า

“ วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แต่ ง ค์พระ ผู้ ป็น เจ้า+พระเจ้า ของท่าน
อย่าร้องไห้หรือคร่ำครวญเลย”

10 เนหะมีย์กล่าวว่า “ จงไปกิน ต้ม ให้อิ่มหน้าสำราญใจ
และแบ่งปันแก่ผู้ที่ไม่ได้เตรียมอะไรมาเกิด

วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์แต่ ง ค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา อย่าโศกเศร้า หม่นหมอง
เพราะความชื่นบานในองค์พระผู้เป็นเจ้า+คือกำลังของท่าน”

11 คนเลวีก็ปลอบใจประชากรว่า “ นิ่งเสียเถิด วันนี้เป็นวันบริสุทธิ์
อย่าเศร้าหมองเลย”

12 แล้วประชากรทั้งปวงจึงออกไปรับประทานอาหาร
แบ่งปันอาหารให้ผู้ที่ไม่ มี และฉลองกันด้วยความยินดี
เพราะเดี๋ยวนี้พวกเขาเข้าใจถ้อยคำที่ได้รับฟังนั้นแล้ว

13 วันที่สองเดือนนั้น

ผู้นำตระกูลทั้งปวงพร้อมด้วยปุโรหิตและคนเลวีมาล้อมวงรอบเอสร้าธรรมาจา
จารย์ใส่ใจฟังเนื้อความบทบัญญัติ

14 พวกเขาพบบันทึกในบทบัญญัติที่ ง ค์พระ ผู้ ป็น เจ้า+บัญชาผ่านโ
มเสสให้ชนอิสราเอล อาศัยในพิงตลอดเทศกาลในเดือนเจ็ด

15 และควรจะประกาศ เรื่องนี้ไปทั่วหัวเมืองต่างๆ กับในเยรูซาเล็มว่า

“ จงออกไปเก็บกิ่งมะกอกเทศ กระบก น้ำมันเชียว

ปาล์มและไม้ใบดกอื่นๆที่ภูเขา เพื่อมุงพิง” ดังที่ได้บันทึกไว้¹³

16 ประชากรจึงออกไปเก็บกิ่งไม้มาสร้างพิง ขึ้นบนหลังคาบ้านของตน
ที่ลานบ้าน ที่ลานพระนิเวศของพระเจ้า

ที่ลานข้างประตูน้ำและที่ลานข้างประตูเอฟราอิม

17 ชุมชนที่กลับมาจากแดนเชลยสร้างพิงและอาศัยอยู่ในพิงนับตั้งแต่สมัยโ
ยชูวาบุตรนูนชนอิสราเอลมิได้เฉลิมฉลองกันอย่างนี้เลย

จึงยินดีปรีดากันยิ่งนัก

18 ทุกวันตลอดเทศกาลเอสร้าอ่านบทบัญญัติของพระเจ้า

¹³ 8:15 * ดู ลนต.23:37-40

พวกเขาเฉลิมฉลองเทศกาลกันเจ็ดวัน
และในวันที่แปดมีการชุมนุมกันตามระเบียบ

.c.ชนอิสราเอลสารภาพบาป

9 ในวันที่ยี่สิบสี่ของเดือนเดียวกัน

ประชากรอิสราเอลมาชุมนุมกันถืออดอาหาร สวมเสื้อผ้ากระสอบ
และไปรยฝุ่นธุลีบนศีรษะ

2 เชื้อสายอิสราเอลแยกตัวออกจากชาวต่างชาติทั้งปวง

ยืนประจำที่สารภาพความผิดบาปของตนและความชั่วช้าของบรรพบุรุษ

3 พวกเขายืนอยู่กับที่

มีการอ่านบทบัญญัติขององศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขาเป็นเวลาสามชั่วโมง และอีกสามชั่วโมงเป็นช่วงสารภาพบาป

และนมัสการองศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขา 4 คนเลวี ได้แก่
เยชูอาบานี คัดมีเอล เซบานิยาห์ บุนนี เซเรบิยาห์ บานี และเคนานี

ยืนอยู่บนเวทีเปล่งเสียงสรรเสริญองศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของพวกเขา

เขา 5 และคนเลวี อัน ได้แก่ เยชูอา คัดมีเอล บานี ฮาซับเนยาห์

เซเรบิยาห์ โสดียาห์ เซบานิยาห์ และเปธาหิยาห์ กล่าวว่า

“ จงยืนขึ้นสรรเสริญองศ์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของท่าน

ผู้ทรงดำรงอยู่ตั้งแต่เนรันดร์กาลจวบจนเนรันดร์กาล”

“ ขอถวายสรรเสริญแต่พระนามอันสูงส่ง

ขอให้เป็นที่เทิดทูนเหนือการโมทนา

สรรเสริญทั้งปวง 6 พระองค์แต่ผู้เดียวทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า+

พระองค์ทรงสร้างฟ้า

สวรรค์แม้แต่วรรคสูงสุดและสิ่งทั้งปวงในฟ้าจักรวาล

ทรงสร้างแผ่นดินโลกกับท้อง

ทะเลและสรรพสิ่งในนั้น ทรงประทานชีวิตให้แก่ทุกสิ่ง
และชาวสวรรค์นมัสการพระองค์

7 พระองค์ทรงเป็นองศ์พระ ผู้เป็นเจ้า+พระเจ้า
ผู้ทรงเลือกสรรอับราม และนำท่านออก

มาจากเมืองเออร์ของชาวเคลเดียและประทานนามแก่ท่านว่าอับราฮัม
8 ทรงพบว่าท่าน

มีใจสัตย์ซื่อต่อพระองค์
และทรงทำพันธสัญญากับท่านว่าจะประทานดินแดนของชาว

คานาอัน ฮิตไทต์ อาโมไรต์ เปริสซี เยบส
และเกอร์กาซีแก่งศ์วานของท่าน

ทรงกระทำตามคำสัญญาเพราะพระองค์ทรงชอบธรรม
9

“ พระองค์ทอดพระเนตรเห็นความทุกข์ลำบากของบรรพบุรุษแห่งข้าพระองค์
ค

ทั้งหลายในอียิปต์
ทรงสดับฟังคำอ้อนวอนของท่านเหล่านั้นที่ทะเลแดง¹⁴ 10พระองค์

ทรงแสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ต่อฟาโรห์
เหล่าข้าราชการและชาวอียิปต์

ทั้งปวง
เพราะทรงทราบว่าชาวอียิปต์ปฏิบัติต่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย
อย่างเยอหยิ่ง พระเกียรติของพระองค์เลื่องลือตราบเท่าทุกวันนี้

11พระองค์ทรงแยก

ทะเลออกเพื่อบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายจะได้เดินข้ามบนดิน
แห้ง และแล้ว

ทรงกวาดศัตรูผู้รุกรตามมาลงในห้วงลึก
เหมือนก้อนหินตกสู่กระแสน้ำเชี่ยว 12 ทรงนำ

¹⁴ 9:9 * หรือ ทะเลตันกก

เหล่าบรรพบุรุษด้วยเส้าเมฆในยามกลางวันและเส้าไฟในยามค่ำคืน
เพื่อยังความสว่าง

ตามทางที่จะไป

13

“ พระองค์เสด็จลงมาเหนือภูเขาซีนายและตรัสกับท่านเหล่านั้นจากสวรรค์
พระองค์ทรงประทานกฎระเบียบและบทบัญญัติอันเที่ยงตรงถูกต้อง
และกฎเกณฑ์กับ

พระบัญชาอันดีงาม

14 ทรงสอนให้รู้จักสะบาโตอันบริสุทธิ์ของพระองค์ และทรงประทาน

พระบัญชากฎเกณฑ์และบทบัญญัติผ่านทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์
15 ยามท่านหิว

พระองค์ทรงประทานอาหารจากสวรรค์ ยามท่านกระหาย
ทรงโปรดประทานน้ำจาก

ศิลา

ทรงบัญชาให้ท่านเข้าไปพิชิตดินแดนซึ่งพระองค์ได้ทรงปฏิญาณมอบแก่ท่าน
แล้ว

16 “ แต่บรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลาย เยอหียัง
และใจดื้อดึง ไม่ยอมเชื่อฟัง

พระบัญชาของพระองค์

17 ไม่ยอมรับฟังและมิได้จดจำการอัศจรรย์ต่างๆ ที่ทรงกระทำ

ในหมู่พวกเขา กลับใจแข็งคิดคดทรยศ
และตั้งผู้นำคนหนึ่งเพื่อพากันกลับสู่ความเป็น

ทาสในอียิปต์ แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้พร้อมจะอภัยให้
ทรงเปี่ยมด้วยพระคุณ

และความเอ็นดูสงสาร ทรงพระพิโรธซ้ำและเปี่ยมด้วยความรัก
จึงมิได้ทรงทอดทิ้ง

เหล่าบรรพบุรุษ

18 แม้ว่าพวกเขาได้หล่อเทวรูปวัวขึ้นสำหรับตนและประกาศว่า ‘ นี่คือ

พระเจ้าผู้พาเราออกมาจากอียิปต์'
หรือเมื่อพวกเขาล่วงละเมิดหมิ่นประมาทพระเจ้า
อย่างร้ายแรง

19 “ เนื่องด้วยพระกรุณาคุณยิ่งใหญ่
พระองค์มิได้ทรงละทิ้งเหล่าบรรพบุรุษไว้ใน

ถิ่นกันดาร ยามกลางวันเสาเมฆยังคงนำท่านไปตามทาง
และเสาไฟส่องทาง ง ต ล อ ด

ค่าคืน 20พระองค์ประทานพระวิญญูญาณล้ำเลิศมาสั่งสอนท่าน
พระองค์มิได้ดั่งดมานา

ของพระองค์จากปากของพวกเขาและทรงประทานน้ำดับกระหายแก่
พวกเขา 21ต ล อ ด

สี่สิบปีทรงเลี้ยงดูพวกเขาในถิ่นกันดารมิให้ขาดสนสิ่งใด
เสื้อผ้าของเขามิได้เก่าคร่ำคร่า
ไปและเท้าก็มิได้บวมซ้ำ

22 “ พระองค์ทรงมอบอาณาจักรและชนชาติ ต่างๆ แก่พวกเขา
ทรงจัดสรรปันส่วน

ให้ แม้ชายแดนไกลโพ้น
พวกเขายึดครองดินแดนของสินีห์ประมุขแห่งเฮชโบน และ
ดินแดนของโอกประมุขแห่งบาชาน

23พระองค์ทรงโปรดให้บุตรหลานของเขาเพิ่มทวี
เหมือนดวงดาวในท้องฟ้า

และ นำ พวกเขา มา ยังดินแดนซึ่งพระองค์ตรัสสั่งบรรพบุรุษ
ให้เข้าครอบครอง 24วงศ์วานเหล่านั้นเข้ายึดครองดินแดน
พระองค์ทรงปราบชาว

คานาอันซึ่งอยู่ในดินแดนลงต่อหน้าพวกเขา
ทรงมอบชาวคานาอันแก่พวกเขา ทั้ง

กษัตริย์และประชาชน สุดแล้วแต่พวกเขาจะจัดการตามใจชอบ
25พวกเขายึดหัวเมือง

ป้อมปราการและดินแดนอุดมสมบูรณ์
ครอบครองบ้านซึ่งเต็มไปด้วยสรรพสิ่งอันดี
มีบ่อน้ำที่ขุดแล้ว สวนองุ่น สวนมะกอก
และต้นหมากกรากไม้อุดมสมบูรณ์
ประชากรจึงอึ้งหน้าสำราญอึ้งเฒ่ากับความประเสริฐเลิศล้ำของพระองค์

26 “ แต่เหล่าบรรพบุรุษไม่เชื่อฟังและกบฏต่อพระองค์
ทอดทิ้งพระบัญญัติ สंहार
บรรดาผู้เผยพระวจนะซึ่งเตือนให้พวกเขาหันกลับมาหาพระองค์
กระทำการหมิ่น
ประมาทร้ายแรง 27 ฉะนั้น
พระองค์ทรงมอบเหล่าบรรพบุรุษไว้ในมือศัตรูผู้กดขี่ข่มเหง
แต่เมื่อถูกกดขี่บีบคั้น เหล่าบรรพบุรุษก็ร้องทูลต่อพระองค์
พ ร ะ อ ง ค์ ทรงสดับฟังจาก
สวรรค์ และด้วยความเอ็นดูสงสาร
ทรงโปรดประทานผู้ช่วยกู้มาช่วยให้พ้นจากมือ
ของเหล่าศัตรู

28 “ ครั้นทุกอย่างคืนสู่ปกติสุข
เหล่าบรรพบุรุษก็กระทำการที่พระองค์เห็นว่าชั่วอีก
จึงทรงทิ้งพวกเขาไว้ในมือศัตรูให้ครอบครองเหนือพวกเขา
และเมื่อเขาร้องทูลพระ
องค์อีก พระองค์ก็ทรงสดับฟังจากสวรรค์
และด้วยความเอ็นดูสงสาร ทรงกอบกู้
พวกเขาครั้งแล้วครั้งเล่า

29 “ พระองค์ทรงเตือนให้หันกลับมายังบทบัญญัติของพระองค์
แต่พวกเขาหยิ่ง
ผยองและไม่เชื่อฟังพระบัญชาของพระองค์
ผิดต่อบทบัญญัติซึ่งผู้ใดปฏิบัติตามจะมี

ชีวิตอยู่ พวกเขาหันหลังให้พระองค์ด้วยความดี้อัน อวดดี
และไม่ยอมฟัง 30พระองค์

ทรงอดกลั้นพระทัยต่อพวกเขาตลอดหลายปี
โดยพระวิญญาณทรงเตือนสติผ่านผู้เผย

พระวจนะของพระองค์ แต่บรรพบุรุษก็ไม่แยแส
พระองค์จึงทรงมอบเขาไว้ในเงื้อมมือ

ของชนชาติเพื่อนบ้าน น 31แต่ด้วยพระกรุณาธิคุณอันล้ำเลิศ
พระองค์มิได้ทรงทำลายพวก

เขาจนย่อยยับหรือทอดทิ้งไป
เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยพระเมตตา

และพระกรุณา
32 “ ฉะนั้น บัดนี้ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ผู้ทรงเป็นพระเจ้าทรงฤทธิ

ยิ่งใหญ่และน่าเกรงขาม
ผู้ทรงรักษาพันธสัญญาแห่งความรักของพระองค์ ขออย่า
ให้ความทุกข์ลำบากทั้งปวงนี้เป็นสิ่งเล็กน้อยสำหรับพระองค์
ความทุกข์ร้อนอันมีแก่

ข้าพระองค์ทั้งหลาย แก่กษัตริย์และผู้นำ แก่ปุโรหิต
และผู้เผยพระวจนะของเรา

แก่บรรพบุรุษของเราและปวงประชากรของพระองค์
ตั้งแต่สมัยบรรดากษัตริย์แห่ง
อัสซีเรียจนถึงวันนี้ 33ทั้งหมดที่เกิดขึ้นแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายนั้น
พระองค์ทรงเที่ยง

ธรรม
พระองค์ทรงสัตย์ซื่อในพระราชกิจขณะที่ข้าพระองค์ทั้งหลายได้กระทำผิด

34กษัตริย์ ผู้นำ ปุโรหิต
และบรรพบุรุษของข้าพระองค์ทั้งหลายไม่ได้ปฏิบัติตามบท

บัญญัติของพระองค์
พวกเขาไม่ใส่ใจในพระบัญชาและพระดำรัสเตือนของพระองค์
35 แม้เมื่อพวกเขาอยู่ในอาณาจักร
ชื่นชมกับความประเสริฐเลิศที่ทรงมีต่อพวกเขาใน
ดินแดนกว้างขวางและอุดมสมบูรณ์ที่ทรงโปรดประทาน
เหล่าบรรพบุรุษไม่ได้
ปรนนิบัติรับใช้พระองค์หรือหันหนีจากทางชั่วของพวกเขา
36 “ แต่วันนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายตกเป็นทาส
ในดินแดนซึ่งทรงโปรดประทานแก่
เหล่าบรรพบุรุษ เพื่อจะได้อ้อมเอมกับพืชผล
และสิ่งดีงามทั้งปวงของดินแดน 37 เนื่อง
ด้วยความผิดบาปของข้าพระองค์ทั้งหลาย
ผลผลิตอันมั่งคั่งจึงตกเป็นของบรรดา
กษัตริย์ซึ่งพระองค์ทรงให้ปกครองข้าพระองค์ทั้งหลาย
เขาเหล่านั้นใช้อำนาจเหนือ
ร่างกาย และปศุสัตว์ของเหล่าข้าพระองค์ตามใจชอบ
ข้าพระองค์ทั้งหลายทุกข์ยาก
แสนสาหัส

.c. การทวายนฎิญาณ

38 เนื่องเพราะสิ่งทั้งปวงนี้
ข้าพระองค์ทั้งหลายขอทำข้อตกลงอันมั่นคงและบันทึกไว้ บรรดาผู้นำ
คนเลวี่ และปุโรหิต ประทับตรารับรอง”

10 ผู้ที่ประทับตรา ได้แก่

เนหะมีย์ผู้ว่าการบุตรฮาคาเลียห์
เศเดคียาห์ 2 เสโรอาห์ อาศาเรียนาห์ เยเรมีย์

- 3ปาซเซอร์ อามาริยาห์ มัลคิยาห์
- 4ฮัททัช เซบานิยาห์ มัลลุก
- 5ฮาริม เมเรโมท โอบาดีห์
- 6ดาเนียล กิบนเนโธน บารุค
- 7เมซูลลาม อาบิยาห์ มิยามิน
- 8มาอาซิยาห์ บิลกัย และเซไมยาห์ คนเหล่านี้ล้วนเป็นปุโรหิต

9 คนเลวี ได้แก่

- เยชูอาบุตรอาซานิยาห์ บินนุยแห่งวงศ์วานของเฮนาดัด คัดมีเอล
- 10และพวกพ้องคือ เซบานิยาห์ โฮตียาห์ เคลีทา เปโลยาห์ ฮานัน
- 11มีคา เรโหบ ฮาซาบิยาห์
- 12ศักเกอร์ เซเรบิยาห์ เซบานิยาห์
- 13โฮตียาห์ บานี และเบนินู
- 14 บรรดาผู้นำของประชากร ได้แก่

ปาโรซ ปาห์ทโมอับ เอลาม ศัทธู บานี

- 15บุนนี อัสกาต เบบัย
- 16อาโดนินิยาห์ บิกวัย อาติน
- 17อาเทอร์ เฮเซคิยาห์ อัสซูร์
- 18โฮตียาห์ ฮาซุม เบไซ
- 19ฮาริฟ อานาโทท เนบัย
- 20มักปีอาซ เมซูลลาม เฮซีร์
- 21เมเซซาเบล ศาโดก ยาดดูวา
- 22เปลาติยาห์ ฮานัน อาไนยาห์
- 23โฮเซยา ฮานันยาห์ หัสซุบ
- 24ฮัลโลเฮช ปิลหา โซเบก
- 25เรฮูม ฮาซับ นานี มาอาเสอาห์
- 26อาฮีอาห์ ฮานัน อานัน

27 มัลลुक ฮาริม และบาอานาห์

28 “ ประชากรอื่นๆ ที่เหลือ ทั้งปุโรหิต คนเลวี ยามพระวิหาร
คณะนักร้อง ผู้ช่วยงาน ในพระวิหารและคนอื่นๆ ทั้งปวง
พร้อมทั้งภรรยาและบุตรชายบุตรหญิงซึ่งรู้ความแล้ว
ผู้แยกตัวออกจากชนชาติเพื่อนบ้านด้วยเห็นแก่บทบัญญัติของพระเจ้า
29 ทั้งหมดนี้ร่วมกับพี่น้องเหล่าขุนนางปฎิญาณตน
พร้อมที่จะรับคำแช่งสาปของพระเจ้า
หากไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติของพระเจ้า
ซึ่งประทานผ่านทางโมเสสผู้รับใช้ของพระเจ้า และไม่ระวางที่จะเชื่อฟัง
พระบัญชา กฎระเบียบ
และเกณฑ์ทั้งสิ้นของอ ง ค์พระ ผู้เ ป็นเ จ้า+อ ง ค์พระ ผู้เ ป็นเ จ้าข
อ ง เ ร า

30 “ เราสัญญาว่าจะไม่ยกบุตรสาวให้แต่งงานกับชนชาติรอบๆ
และไม่รับบุตรสาวของพวกนั้นมาให้บุตรชายของเรา

31 เมื่อชนชาติเพื่อนบ้าน นำสินค้าหรือเมล็ดข้าวมาขายในวันสะบาโต
เราจะไม่ซื้อจากพวกเขาในวันสะบาโตหรือวันบริสุทธิ์อื่นๆ
ทุกปีที่เจ็ดเราจะให้ ดินแดนพักจากการไถหว่าน หรือเก็บเกี่ยว
และจะยกเลิกหนี้สินทั้งปวง

32

“ เรารับผิดชอบที่จะทำตามคำสั่งโดยการให้เงินปีละหนึ่งในสามเซเชล¹⁵
เพื่อการปรนนิบัติในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา

33 สำหรับขนมปังเบื่องพระพักตร์สำหรับเครื่องธัญบูชา และเครื่องเผาบูชา
สำหรับวันสะบาโต เทศกาลขึ้นหนึ่งค่ำ และเทศกาลต่างๆ ตามกำหนด
ส่า ห รับเครื่องถวายศักดิ์สิทธิ์

¹⁵ 10:32 * ป ร ะ ม า ณ 4 กรัม

สำหรับเครื่องบูชาไถ่บาปเพื่อลบมลทินบาปให้อิสราเอล
และเพื่อกิจการทั้งปวงเกี่ยวกับพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา

34 “ แล้วเราอันประกอบด้วยปุโรหิต คนเลวี
และประชากรได้ทอดสลากจัดเวรให้แต่ละครอบครัวนำพินมายังนิเวศแห่ง
พระเจ้าของเรา

ตามกำหนดแต่ละปีสำหรับเผาบนแท่นบูชาขององศ์พระ ผู้ ปิ่น เจ้า+พ
พระเจ้าของเรา ตามที่เขียนไว้ในบทบัญญัติ

35 “ แต่ละปีเรายังรับผิดชอบนำผลแรกของ
พืชพันธุ์ธัญญาหารและผลไม้ทุกชนิดมายังพระนิเวศขององศ์พระผู้เป็นเจ้าของ+
36ตามที่บันทึกไว้ในบทบัญญัติ

เราจะนำบุตรชายหัวปีของเราและลูกหัวปีของฝูงสัตว์มายัง
พระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา มอบแก่ปุโรหิตซึ่งปฏิบัติงานอยู่ที่นั่น

37 “ นอกจากนั้น เราจะนำผลผลิตต่างๆ
มาให้ปุโรหิตเก็บไว้ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเราได้แก่ผลแรกของยอดแ
ปังของธัญญาหาร ของผลไม้จากต้นไม้ของเรา ของเหล้าองุ่น ใหม่น้ำมัน
และเราจะนำสลิปดคือหนึ่งในสิบของพืชผลามอบแก่คนเลวี
เพราะคนเลวีเป็นผู้เก็บรวบรวมสลิปดในเมืองต่างๆ ที่เราสังกัด

38ปุโรหิตวงศ์วานของอาโรนหนึ่งนาย
จะอยู่กับคนเลวีขณะรับสลิปดเหล่านี้
และคนเลวีจะนำหนึ่งในสิบของสลิปดทั้งปวงนั้นมา
เก็บไว้ที่คลังของพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา

39ประชากรอิสราเอลรวมทั้งคนเลวีจะต้องนำของถวายต่างๆ คือเมล็ดข้าว
เหล้าองุ่นใหม่ และน้ำมันมายังคลังพระวิหาร ที่ซึ่งเก็บภาชนะต่างๆ
ของสถานนมัสการ และที่ซึ่งปุโรหิต ผู้ปฏิบัติงาน
ย ำ ม พ ร ะ วิหารและคณะนักร้อง พักอาศัยอยู่

“ เราจะไม่ละเลยพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา”

11 ครั้งนั้น บรรดาผู้นำอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม

ส่วนประชาชนทั้งหลายทอดสลากรเลือกคนหนึ่งในสิบคนเข้ามาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มนครศักดิ์สิทธิ์ ที่เหลืออีกเก้าในสิบอาศัยในเมืองของตน
2 คนทั้งปวงที่สมัครใจเข้ามาอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มก็ได้รับการชมเชยจากประชาชน

3 ต่อไปนี้ คือบรรดาผู้นำจากหัวเมืองต่างๆ ซึ่งเข้ามาอาศัยในเยรูซาเล็ม (ประชาชนบางส่วน ปุโรหิต คนเลวี ผู้ช่วยงานในพระวิหาร และวงศ์วานข้าราชการบริพารของโซโลมอน

อาศัยอยู่ในที่ของตนตามหัวเมืองต่างๆ ของยูดาห์

4 ในขณะที่ประชากรอีกส่วนจากทั้งยูดาห์และเบนยามินอาศัยอยู่ในเยรูซาเล็ม)

จากตระกูลยูดาห์ คือ

อาธายาห์ผู้เป็นบุตรของอุสซียาห์ ผู้เป็นบุตรของเศคาริยาห์
ผู้เป็นบุตรของ

อามาริยาห์ ผู้เป็นบุตรของเซฟาติยาห์ ผู้เป็นบุตรของมาหะลาเลล
ซึ่งเป็นวงศ์วาน

ของเปเรศ 5 และมาอาเสอาห์ผู้เป็นบุตรของบารุค
ผู้เป็นบุตรของโคลโฮเซห์ ผู้เป็น

บุตรของฮาซายาห์ ผู้เป็นบุตรของอาดายาห์ ผู้เป็นบุตรของโยยาริบ
ผู้เป็นบุตรของ

เศคาริยาห์ ซึ่งเป็นวงศ์วานของเศลาห์
6 วงศ์วานของเปเรศซึ่งมาอาศัยที่เยรูซาเล็มมี

ชายฉกรรจ์ 468 คน

7 จากตระกูลเบนยามิน คือ

สลล ผู้เป็นบุตรของเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรของโยเอด
ผู้เป็นบุตรของเปดาياهو
ผู้เป็นบุตรของโคลาياهو ผู้เป็นบุตรของมาอาเสอาห์
ผู้เป็นบุตรของอีอีเอล ผู้เป็น
บุตรของเยซาياهو และผู้ติดตามของเขาคือกับบัยและสลลัย รวม
928 คน 9หัวหน้า
คือ โยเอลบุตรคีกรี และยูดาห์บุตรหัสเสนูอาห์ดูแลเขตสองของเมือง

10 จากหุมปุโรหิต คือ
เยดาياهوกับบุตรของโยยาริบและยาคิน
11กับเสโรอาห์ผู้เป็นบุตรของฮิลคียาห์
ผู้เป็นบุตรของเมซุลลาม ผู้เป็นบุตรของสาโดก
ผู้เป็นบุตรของเมราโยท ผู้เป็นบุตร
ของอาหิทูปผู้ดูแลในพระนิเวศของพระเจ้า12กับพวกพ้องซึ่งปฏิบัติงาน
ในพระวิหาร
รวม 822 คน และอาดาياهو ผู้เป็นบุตรของเยโรฮัม
ผู้เป็นบุตรของเปลาโลياهو ผู้
เป็นบุตรของอัมซี ผู้เป็นบุตรของเศคาริยาห์ ผู้เป็นบุตรของปาซเฮอร์
ผู้เป็นบุตร
ของมัลคียาห์ 13กับพวกพ้อง 242 คน ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว
ต่อไปคืออามาซัส
ผู้เป็นบุตรของอาซาเรล ผู้เป็นบุตรของอาชัย
ผู้เป็นบุตรของเมซิลเลโมท ผู้เป็นบุตร
ของอิมเมอร์ 14กับพวกพ้องของเขา 128 คน
ซึ่งล้วนแต่เป็นชายฉกรรจ์ คับดีเอล
บุตรฮักเกโดลิมเป็นหัวหน้า

15 จากตระกูลเลวี คือ

เซไมยาร์ห์ผู้เป็นบุตรของหัสซุบ ผู้เป็นบุตรของอัสรีคัม
ผู้เป็นบุตรของฮาซาบิยาร์ห์ ผู้เป็นบุตรของบุนนี 16ชั้นเบรียกับโยซาบัด
ทั้งคูเป็นหัวหน้าคนเลวีดูแลงานภายนอกพระนิเวศของพระเจ้า
17มัททานิยาร์ห์ผู้เป็นบุตรของมีคา ผู้เป็นบุตรของคัมดี
ผู้เป็นบุตรของอาสาฟผู้นำในการอธิษฐานและขอบพระคุณ
บัคบุกิยาร์ห์ผู้ช่วยของเขา และอับดา ผู้เป็นบุตรของซัมมูวา
ผู้เป็นบุตรของกาลาล ผู้เป็นบุตรของเยดูธุน 18รวมทั้งสิ้นมีคนตระกูลเลวี
284 คน ในนครศักดิ์สิทธิ์

19 ยามพระวิหาร คือ

อักคูป ทัลโมน กับพวกพ้องซึ่งเป็นยามประตู รวม 172 คน

20 ปุโรหิตและคนเลวีอื่นๆ กับประชากรที่เหลืออาศัยอยู่ตามเมืองต่างๆ
ของยูดาห์ตามเขตกรรมสิทธิ์สืบทอดจากบรรพบุรุษ

21 ส่วนผู้ช่วยงานในพระวิหารอาศัยอยู่ที่ภูเขาวีโอเฟล
โดยศิหะกับกิชปากอยดูแล

22 หัวหน้าคนเลวี ในเยรูซาเล็มคืออุสซี ผู้เป็นบุตรของบานี
ผู้เป็นบุตรของฮาซาบิยาร์ห์ ผู้เป็นบุตรของมัททานิยาร์ห์ ผู้เป็นบุตรของมีคา
อุสซีอยู่ในวงศ์วานอาสาฟซึ่งเป็นนักร้อง
รับผิดชอบงานพระนิเวศของพระเจ้า

23ปฏิบัติหน้าที่ทุกวันตามพระราชโองการของกษัตริย์

24 เปธาหิยาร์ห์บุตรเมเชซาเบล วงศ์วานของเศราห์บุตรยูดาห์
เป็นข้าราชการสำนักดูแลกิจการทุกอย่างอันเกี่ยวแก่ประชาชน

25 ชาวยูดาห์ส่วนหนึ่งอาศัยอยู่ในเมืองต่างๆ ได้แก่ คิริยาทอารบา
ดีโบน เยคัับเซเอล และหมู่บ้านรายรอบ 26เยชูอา โมลาดาร์ห์ เบธเปเลท

27ฮาซาร์ซุออล เบเออร์เซบากับหมู่บ้านรา ย ร อ บ 28ศีกลาก

เมโคนาร์ห์ กับหมู่บ้านรายรอบ 29เอนริมโมน โศราร์ห์ ยารมูท

30ศานโนอาห์ อาดูลัมกับหมู่บ้าน รายรอบ ลาคีซและทุ่งหญ้าไกลั้

อาเซคาห์ กับหมู่บ้านรายรอบ

กล่าวคืออาศัยอยู่ทั่วไปจากเบเออร์เซบาจดหุบเขาฮินโนม

31 วงศ์วานของเบนยามิน จากเกบาเข้ามาอาศัยอยู่ที่มีคมาซ อัยยา

เบธเอลกับหมู่ บ้านรายรอบ 32ที่อานาโทท โนบ และอานานิยาห์

33ที่ฮาไซร์ รามาห์ และกัททาอิม 34ที่ฮาติด เศโบอิม และเนบัลัท

35ที่โลดโอโน และในหุบเขาแห่งช่างฝีมือ

36 คนเลวีบางส่วนในยูดาห์อาศัยอยู่ในเขตเบนยามิน

.c. ปุโรหิตและคนตระกูลเลวี

12 ต่อไปนี้คือปุโรหิตและคนเลวีซึ่งกลับมาพร้อม

เศรุบบาเบลบุตรเซอัลทิเอล และเยชูอา ได้แก่

เสโรอาห์ เยเรมีย์ เอสรา

2 อามาริยาห์ มัลลุก ฮัททัทซ

3 เซคานิยาห์ เรฮูม เมเรโมท

4 อิดโด กินเนโธ¹⁶ อาบิยาห์

5 มียามิน¹⁷ มาอาดียาห์ บิลกาห์

6 เซไมยาห์ โยยาริบ เยดาयाห์

7 สัลลู อาโมค ฮิลคิยาห์

และเยดาयाห์เหล่านี้คือบรรดาหัวหน้าปุโรหิตกับคณะในสมัยเยชูอา

8 คนเลวี ได้แก่ เยชูอา บินนุย คัดมีเอล เซเรบิยาห์

ยูดาห์และมัททานิยาห์กับคณะซึ่งรับผิดชอบการร้องเพลงขอบพระคุณ

9 บัคคูคิยาห์กับอุไนและคณะยืนอยู่ตรงกันข้ามพวกเขาในการรับใช้

¹⁶ 12:4 * หรือ กิเนเนธอย

¹⁷ 12:5 * หรือ มินยามิน

- 10 เยชูอาเป็นบิดาของโยยาคิม ผู้เป็นบิดาของเอลียาซิบ
ผู้เป็นบิดาของโยยาดา
- 11 ผู้เป็นบิดาของโยนาธานและโยนาธานเป็นบิดาของยาดดูวา
- 12 ในสมัยโยยาคิมผู้นำแห่งวงศ์ปุโรหิต ได้แก่
เมรยาห์แห่งวงศ์เสโรอาห์
ฮานันยาห์แห่งวงศ์เยเรมีย์
- 13 เมซูลลามแห่งวงศ์เอสรา
เยโฮฮานันแห่งวงศ์อามาริยาห์
- 14 โยนาธานแห่งวงศ์มัลลุก
โยเซฟแห่งวงศ์เซคานิยาห์¹⁸
- 15 อัดนาแห่งวงศ์ฮาริม
เฮลคัยแห่งวงศ์เมเรโมท¹⁹
- 16 เศคาริยาห์แห่งวงศ์อิดโด
เมซูลลามแห่งวงศ์กินเนโธน
- 17 ศิครีแห่งวงศ์อาบิยาห์
ปิลทัยแห่งวงศ์มินยามิน และวงศ์มาอาดิยาห์
- 18 ชัมมูวาแห่งวงศ์บิลกาห์
เยโฮนาธานแห่งวงศ์เซไมยาห์
- 19 มัทเทนัยแห่งวงศ์โยยาริบ
อุสซัยแห่งวงศ์เยดายาห์
- 20 คาลลัยแห่งวงศ์สัลลู
เอเบอร์แห่งวงศ์อาโมค
- 21 ฮาซาบิยาห์แห่งวงศ์ฮิลคิยาห์
เนอันเอลแห่งวงศ์เยดายาห์

¹⁸ 12:14 * หรือ เซบานิยาห์

¹⁹ 12:15 * หรือ เมราโยท

22 บันทึกทรายชื่อต้นวงศ์ปฐุโรหิตและคนเลวีในสมัยของเอลียาซิบ
โยยาดา โยฮานัน และยาดควา ทำขึ้นในรัชกาลดาร์อิัสแห่งเปอร์เซีย
23ผู้นำแห่งวงศ์ต่างๆ
ของตระกูลเลวีไล่ขึ้นไปถึงสมัยของโยฮานันบุตรเอลียาซิบ
บันทึกอยู่ในหนังสือพงศาวดาร 24บรรดาผู้นำของคนเลวี ได้แก่
สาซาบิยาห์ เซเรบิยาห์ เยชูอาบุตรคัตมีเอล
และคณะซึ่งยืนอยู่ตรงกันข้ามพวกเขา
สลับกันในการร้องเพลงสรรเสริญและขอบพระคุณตามที่ดาวิดคนแห่งพระ
เจ้าได้กำหนดไว้

25 ยามพระวิหารซึ่งรับผิดชอบคลังต่างๆ ตามแต่ละประตู ได้แก่
มัททานิยาห์ บัคบุกิยาห์ โอบาดีห์ เมซูลลาม ทัลโมน และอักคูบ
26คนเหล่านี้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสมัยของโยยาคิม บุตรเยชูอา
ผู้เป็นบุตรของโยซาดักและในสมัยเนหะมีย์ผู้ว่าการ และเอสราปุโรหิต
และธรรมาจารย์

.c.การมอบถวายกำแพงเยรูซาเล็ม

27 ในพิธีมอบถวายกำแพงเยรูซาเล็มได้
ตามคนเลวีทั้งปวงทั่วแดนให้มายังเยรูซาเล็ม
เพื่อฉลองรื่นเริงด้วยการร้องเพลงโมทนาพระคุณ พร้อมด้วยเสียงฉาบ
พิณใหญ่ และพิณเขาคู่ 28คณะนักร้องก็ถูกรวบรวมมาจากภูมิภาคต่างๆ
รอบเยรูซาเล็ม จากหมู่บ้านชาวเนโทฟาห์ 29จากเบธกิลกาล
และจากเกบากับอัสมาวेत
ด้วยว่านักร้องเหล่านี้ได้สร้างบ้านเรือนเพื่ออยู่อาศัยรอบเยรูซาเล็ม30เมื่อปุโร
หิตและคนเลวีชำระตนตามพิธีแล้ว เขาก็ทำพิธีชำระประชากร
ประตูทั้งหลายและกำแพงเมือง

31 ข้าพเจ้าให้บรรดาผู้นำของยูดาห์ขึ้นมาบนกำแพง
และแบ่งนักร้องเป็นสองคณะใหญ่ เพื่อร้องเพลงขอบพระคุณ
คณะหนึ่งเดินบนกำแพงไปทางขวาสู่ประตูทองขยะ

32 โยเซฟหายากับผู้นำแห่งยูดาห์ครึ่งหนึ่งตามเขาไป 33 พร้อมด้วยอาซารียาห์
เอสรา เมซูลลาม 34 ยูดาห์ เบนยามิน เซไมยาห์ เยเรมีย์
35 ปุโรหิตผู้เป่าแตรกับเศคาริยาห์บุตรโยนาธาน ผู้เป็นบุตรของเซไมยาห์
ผู้เป็นบุตรของมัททานิยาห์ ผู้เป็นบุตรของมีคายาห์ ผู้เป็นบุตรของศักเกอร์
ผู้เป็นบุตรอาสาฟ 36 และพวกฟองอันมีเซไมยาห์ อาซาเรล มิลาลัย
กิลาลัย มายัย เนธันเอล ยูดาห์
และฮานานีใช้เครื่องดนตรีตามที่ดาวิดคนของพระเจ้าระบุไว้
ธรรมาจารย์เอสราเดิน นำหน้าขบวน
37 เมื่อมาถึงประตูน้ำพุก็เดินตรงขึ้นบันไดเมืองดาวิดที่ทางขึ้นกำแพง
เหนือวังของดาวิดไปสู่ประตูน้ำทางทิศตะวันออก
38 ขณะที่สองนำขบวนไปทางตรงข้าม
ข้าพเจ้าเดินบนกำแพงตามไปพร้อมด้วยประชาชนอีกครั้งหนึ่ง
ผ่านหอคอยเตาผิงไปยังกำแพงกว้าง 39 เหนือประตูเอฟราอิม
ป ร ะ ตุเยซานาห์²⁰ ประตูปลา หอคอยฮานันเอล
และหอคอยกองร้อยจนถึงประตูแกะและหยุดลงที่ประตูยาม
40 ทั้งสองคนจะร้องขอบพระคุณ
เข้าประจำที่ในพระนิเวศแห่งพระเจ้าเช่นเดียวกับข้าพเจ้า
พร้อมทั้งเจ้าหน้าที่ครึ่งหนึ่ง 41 และปุโรหิตผู้เป่าแตร ได้แก่ เอลียาคิม
มา อ า เ ส -อาห์ มียามิน มีคายาห์ เอลีโอนัย เศคาริยาห์
และฮานันยาห์ 42 ร่วมด้วยมาอาเสอาห์ เซไมยาห์ เอเลอาซาร์ อัสซี
เยโฮฮานัน มัลคิยาห์ เอลัม และเอเซอร์ คณะนักร้อง
ขับร้องเพลงโดยมีอิสรายาห์เป็นผู้ควบคุม
43 มีการถวายเครื่องบูชามากมายในวันนั้น
เราเฉลิมฉลองกันเพราะพระเจ้าทรงให้มีความชื่นชมโสมนัสใหญ่หลวง
ผู้หญิงกับเด็กก็ร่วมชื่นชมยินดี เสียงโห่ร้องยินดีในเยรูซาเล็มดังไปไกล

²⁰ 12:39 * หรือ ประตูเก่า

44 ครั้งนั้น มีการแต่งตั้งผู้ดูแลคลังต่างๆ
สำหรับของถวายผลแรกและสืบลดจะเก็บจากไร่นารอบเมืองต่างๆ
มาไว้ในคลังตามที่บัญญัติระบุไว้ สำหรับให้ปุโรหิตและคนเลวี
ด้วยว่าชนยูดาห์ชื่นชมปุโรหิต และคนเลวีผู้ปฏิบัติงาน
45 พวกเขารับใช้พระเจ้าและทำหน้าที่ในพิธีชำระคณะนักร้อง
และยามพระวิหารก็เช่นกัน

ต่างปฏิบัติตามพระราชโองการของดาวิดและโซโลมอนโอรส

46 นานแล้วในสมัยของดาวิดและอาสาฟ

มีหัวหน้ากำกับนักร้องและกำกับเพลงสรรเสริญและขอบพระคุณพระเจ้า

47 ดังนั้น ในสมัยของเศรุบบาเบลและ

เนหะมีย์ชนอิสราเอลทั้งปวงจึงนำของถวายประจำวันมามอบให้สำหรับนักร้อง
ยามพระวิหารและกันส่วนหนึ่งไว้สำหรับคนเลวีอื่นๆ

คนเลวีเองก็กันส่วนหนึ่งไว้สำหรับวงศัวานของอาโรน

.c. การปฏิรูปโดยเนหะมีย์

13 ในวันนั้นมีการอ่านหนังสือของโมเสสต่อหน้าประชาชน

พบข้อความตอนหนึ่งระบุว่า

ไม่ให้คนอัมโมนหรือคนโมอับเข้ามาในที่ประชุมของพระเจ้าเป็นนิตย์

2 เพราะพวกเขาไม่ยอมให้อาหารให้น้ำแก่ชนอิสราเอล

กลับจ้างบalaอัมมาสาปแช่ง (แต่พระเจ้าของเราทรง

เปลี่ยนคำแช่งเป็นพระพร) 3 เมื่อประชาชนได้ยินกฎข้อนี้

ก็แยกวงศัวานคนต่างชาติทั้งปวงออกไปจากอิสราเอล

4 ก่อนหน้านั้นปุโรหิตเอลียาซิบซึ่งมีหน้าที่ ดูแลคลังต่างๆ

ของพระนิเวศแห่งพระเจ้าของเรา เขาสนิทกับโทบียาห์

5 และได้จัดห้องใหญ่ห้องหนึ่งให้โทบียาห์ เดิมเป็นห้องเก็บธัญญา

เครื่องหอม และเครื่องใช้ในพระวิหาร สืบลดของข้าว เหล้าองุ่นใหม่

กับน้ำมัน ซึ่งเป็นส่วนที่กำหนดไว้สำหรับคนเลว
คนเฝ้าห้องกับยามพระวิหาร และของถวายสำหรับปุโรหิต

6 ตอนนั้นข้าพเจ้าไม่ได้อยู่ในเยรูซาเล็ม เพราะในปีที่ 32
แห่งรัชกาลอารทาเซอร์ซีสข้าพเจ้ากลับไปเข้าเฝ้ากษัตริย์
ต่อมาจึงทูลขออนุญาต 7 และกลับมายังเยรูซาเล็ม
ครั้นทราบพฤติกรรมการอันชั่วร้ายของเอลียาซิบที่จัดห้องสำหรับโทบียาห์ไว้ใน
บริเวณพระนิเวศของพระเจ้า

8 ข้าพเจ้าโกรธมากและโยนข้าวของทั้งหมดของโทบียาห์ออกจากห้องนั้น
9 ข้าพเจ้าสั่งให้ชำระห้องนั้นให้บริสุทธิ์แล้วนำเครื่องใช้ประจำพระนิเวศของ
พระเจ้า ธัญ-บูชา และเครื่องหอมเข้ามาไว้ดังเดิม

10 ข้าพเจ้าทราบด้วยว่าคนเลวไม่ได้รับส่วนที่เป็นของเขา
ฉะนั้นพวกเขากับคนเฝ้าห้องซึ่งควรจะอยู่ปฏิบัติหน้าที่ก็กลับไปยังไรนาของ
ง ต น 11 ข้าพเจ้าจึงตำหนิพวกเจ้าหน้าที่และถามเขาว่า
“ทำไมจึงละเลยพระนิเวศของพระเจ้า?

จากนั้นข้าพเจ้าเรียกคนเลวกลับมาอีกและให้ประจำหน้าที่ดังเดิม

12 ขนยูดาห์ทั้งปวงนำสืบลดของข้าว เหล้าองุ่นใหม่
และน้ำมันมายังคลังพระวิหาร 13 ข้าพเจ้าแต่งตั้งปุโรหิตเซเลมียาห์
ธรรมาจารย์ศาโดก และเปดาياهوคนเลวให้ดูแลคลังต่างๆ
และแต่งตั้งฮานันบุตรศักเกอร์
ผู้เป็นบุตรของมัททานียาห์ให้เป็นผู้ช่วยของพวกเขา
คนเหล่านี้ล้วนน่าเชื่อถือ มีหน้าที่แจกจ่ายสิ่งของต่างๆ แก่พี่น้องตระกูลเลว

14 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในข้อนี้
และขออย่าทรงลบล้างสิ่งที่ข้าพระองค์ได้กระทำอย่างสัตย์ซื่อเพื่อพระนิเวศ
แห่งพระเจ้าของข้าพระองค์และเพื่อการปรนนิบัติรับใช้ในพระนิเวศ

15 ครั้งนั้น ข้าพเจ้าเห็นคนในยูดาห์ย่ำที่คั้นน้ำองุ่นในวันสะบาโต
และนำเมล็ดข้าวบรทุกหลังลาพร้อมด้วยน้ำองุ่น ผลองุ่น ผลมะเดื่อ

และข่าวของนานาชนิดเข้ามาในเยรูซาเล็ม ในวันสะบาโต
ข้าพเจ้าจึงตักเตือนพวกเขาให้ค้าขายอาหารในวันนั้น
16บางคนจากไทระซึ่งอาศัยในเยรูซาเล็ม นำปลา
และสินค้านานาชนิดมาขายแก่ชาวยูดาห์ในเยรูซาเล็มในวันสะบาโต
17ข้าพเจ้าจึงตำหนิบรรดาขุนนางแห่งยูดาห์ว่า

“ พวกท่านกำลังทำสิ่งชั่วร้ายอะไรกันนี้? ท่านกำลังลบหลู่วันสะบาโต
18เหล่าบรรพบุรุษก็ทำเช่นนี้มีโทษหรือ?

พระเจ้าของเราจึงทรงนำหายนะทั้งปวงมาเหนือเราและกรุงนี้ บัดนี้
พวกท่านกำลังยั่วยุพระพิโรธต่ออิสราเอลหนักยิ่งขึ้นอีก
โดยละเมิดวันสะบาโตเช่นนี้

19 ฉะนั้น

ข้าพเจ้าจึงออกคำสั่งให้ปิดประตูเมืองเยรูซาเล็มเมื่อตกค่ำของวันก่อนสะบาโต
ต และมีให้เปิดจนกว่าจะสิ้นสุดวันสะบาโต

ทั้งส่งคนของข้าพเจ้าไปประจำที่ประตูเพื่อมิให้

มีการนำสินค้าเข้ามาในวันสะบาโต

20มีอยู่ครั้งหนึ่งหรือสองครั้งที่บรรดาพ่อค้าคนขายของมาพักแรมอยู่นอกเม
ืองเยรูซาเล็ม 21แต่ข้าพเจ้าเตือนพวกเขาว่า

“ พวกท่านมาพักแรมอยู่ริมกำแพงทำไม ถ้าหากทำอย่างนี้อีกเราจะจับท่าน
ตั้งแต่นั้นพวกเขาก็มิได้มา ในวันสะบาโตอีก

22แล้วข้าพเจ้าจึงสั่งคนเลวีให้ชำระตน

และเฝ้ายามอยู่ที่ประตูเพื่อรักษาวันสะบาโตให้บริสุทธิ์

ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ในข้อนี้ด้วย
และทรงสำแดงความเมตตาข้าพระองค์ตามความรักยิ่งใหญ่ของพระองค์

23 ครั้งนั้น ข้าพเจ้าเห็นชาวยูดาห์ที่แต่งงานกับผู้หญิงจากอัสซูด
อัมโมน และโมอับ 24และลูกๆ

ของพวกเขาคือหนึ่งพูดภาษาอัสซูดหรือภาษาของชาติใดชาติหนึ่งเหล่านี้

น แต่พูดภาษาของยูดาห์ไม่ได้เลย

25 ข้าพเจ้าจึงดิเตียนและสาปแช่งชาวยูดาห์เหล่านั้น

ข้าพเจ้าทุบตีชายบางคนและทิ้งผมของเขา

และให้เขาเหล่านั้นสาบานในพระนามพระเจ้าว่า

“ เจ้าจะไม่ยกลูกสาวให้แต่งงานกับบุตรชายของพวกนั้น

หรือรับลูกสาวของพวกนั้นมาสำหรับตัวเองหรือลูกชายของตน

26 ก็การแต่งงานข้ามชาติแบบนี้มิใช่หรือที่ทำให้โซโลมอนกษัตริย์แห่งอิสราเอล

กระทำบาป กษัตริย์หลายๆ

ชาติไม่มีองค์ใดเทียบเทียมโซโลมอนผู้เป็นที่รักของพระเจ้าซึ่งพระเจ้าทรงตั้ง

ให้เป็นกษัตริย์ครองอิสราเอล ถึงกระนั้นโซโลมอน

ก็ถูกหญิงต่างชาติชักจูงให้กระทำบาป 27 ตอนนี้จะให้เราทบทวนฟังว่า

พวกท่านก็กระทำความผิดบาปร้ายแรงอย่างเดียวกัน

และทรยศต่อพระเจ้าโดยไปแต่งงานกับหญิงต่างชาติหรือ?

28 บุตรชายคนหนึ่งของโยยาดาบุตรปุโรหิต เอลียาซิบ

เป็นบุตรเขยของสันบาลัททชาวไฮโรน

ข้าพเจ้าจึงขับไล่เขาออกไปให้พ้นหน้า

29 ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงจดจำคนเหล่านี้

เพราะเขาสร้างมลทินแก่ตำแหน่งปุโรหิตและพันธสัญญาแห่งปุโรหิต

กับคนเลวี่

30

เป็นอันว่าข้าพเจ้าได้ชำระหมู่ปุโรหิตกับคนตระกูลเลวี่จากทุกสิ่งของคนต่างชาติและมอบหมายงานให้ แต่ละคนตามหน้าที่

31 ข้าพเจ้ายังได้จัดให้หาฟีนมาถวายตามเวลาที่กำหนด

และให้คอยดูแลผลแรก

ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ด้วยความโปรดปรานเถิด